

1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar ko nosaka Regulas Nr. 1408/71 īstenošanas noteikumus, 10. pants to redakcijās, kas grozītas un atjauninātas ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 un kas grozītas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, interpretējami tādējādi, ka dalībvalsts, kurā viens no vecākiem dzīvo ar bērniem, tiesību aktos paredzētās tiesības uz pabalstu, kurām nav piemērojams nosacījums par apdrošināšanu, nodarbinātību vai pašnodarbinātību, nevar daļēji apturēt tādā situācijā, kāda ir izskatāmajā lietā, kad bijušais laulātais, kurš ir otrs no bērnu vecākiem, principā ir tiesīgs saņemt ģimenes pabalstus dalībvalstī, kurā viņš ir nodarbināts kādā profesijā, vai nu atbilstoši šīs dalībvalsts tiesību aktiem, vai arī saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 73. pantu, bet minētos pabalstus faktiski nesaņem, jo nav iesniedzis pieteikumu par to piešķiršanu.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 12. oktobra spriedums (Arbeitsgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Lieta C-45/09) (¹)

(Direktīva 2000/78/EK — Diskriminācija vecuma dēļ — Darba līguma izbeigšana, iestājoties pensionēšanās vecumam)

(2010/C 346/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Gisela Rosenblatt

Atbildētājs: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Arbeitsgericht Hamburg — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.), 1. panta un 2. panta 1. punkta interpretācija — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — Vispārīgi piemērojams koplīgums, kurā paredzēta automātiska darba tiesisko attiecību izbeigšana, kad darbinieks sasniedzis 65 gadu vecumu, neatkarīgi no ekonomiskās, sociālās vai demogrāfiskās situācijas vai faktiskās situācijas darba tirgū

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 6. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāda valsts tiesību norma kā Likuma par vienlīdzīgu attieksmi (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz) 10. panta 5. punkts, atbilstoši kurai par spēkā esošiem ir atzīstami noteikumi par darba līgumu automātisku izbeigšanu, darba ņēmējam sasniegto pensionēšanās vecumu, tiktāl, ciktāl, pirmkārt, minētā norma ir objektīvi un saprātīgi pamatota ar nodarbinātības politikas un darba tirgus mērķi un, otrkārt, līdzekļi šī mērķa sasniegšanai ir atbilstoši un vajadzīgi. Šai atļaujas īstenošanai ar koplīgumu palīdzību kā tādai nav izslēgta pārbaude tiesā, taču saskaņā ar minētās direktīvas 6. panta 1. punktu, tai arī atbilstošā un vajadzīgā veidā ir jābūt vērstai uz leģitīma mērķa sasniegšanu;
- 2) Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds pasākums kā Ģenerālvienošanās par telpu uzkopšanu nodarbinātajiem darba ņēmējiem (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung) 19. panta 8. punktā paredzētais noteikums par automātisku darba līgumu izbeigšanu ar darba ņēmējiem, kuri sasnieguši 65 gadu vecumu, kad tie var saņemt vecuma pensiju;
- 3) Direktīvas 2000/78 1. un 2. pants ir interpretējami tādējādi, ka tiem nav pretrunā fakts, ka dalībvalsts atzīst par vispārpiemērojamu tādu koplīgumu, kāds aplūkots pamata lietā, tiktāl, ciktāl ar to darba ņēmējiem, uz kuriem šis koplīgums attiecas, netiek liegta normās par diskriminācijas vecuma dēļ aizliegumu paredzētā aizsardzība.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-49/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Vēlāka dalībvalsts pievienošanās — Pārejas noteikumi — Piemērošana laikā — Samazinātas likmes piemērošana — Zīdaiņu apģērbi un to piederumi un bērnu apavi)

(2010/C 346/15)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji — M. Szpunar, M. Dowgielewicz, M. Jarosz un A. Rutkowska)

Atbildētājs: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 98. panta, skatot to saistībā ar III pielikumu, pārkāpums — Samazinātas PVN likmes piemērošana zīdaiņu apģērbam un zīdaiņu apģērba piederumiem, kā arī bērnu apaviem

Rezolutīvā daļa:

- 1) piemērojot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi 7 % apmērā zīdaiņu apģērbu un to piederumu, kā arī bērnu apavu piegādēm, importam un iegādei Kopienā, Polijas Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 98. pantā, skatītā kopā ar III pielikumu, paredzētos pienākumus;
- 2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 14. oktobra spriedums (Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Lieta C-61/09) (¹)

(Kopējā lauksaimniecības politika — Integrēta pārvaldības un kontroles sistēma noteiktām atbalsta shēmām — Regula (EK) Nr. 1782/2003 — Vienreizējo maksājumu shēma — Kopīgi tiešā atbalsta shēmu noteikumi — Jēdziens “hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu” — Ar lauksaimniecību nesaistīta darbība — Nosacījumi, lai lauksaimniecības zemi uzskatītu par saimniecībai piederošu zemi)

(2010/C 346/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Landkreis Bad Dürkheim

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.), 44. panta 2. punkta interpretācija — Jēdzienu “lauksaimniecības zeme” un “ar lauksaimniecību nesaistītas darbības” interpretācija gadījumā, kad vides aizsardzības mērķis prevalē pār lauksaimnieciskās ražošanas mērķi — Nosacījumi, lai lauksaimniecības zemi uzskatītu par saimniecībai piederošu zemi

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, un kas grozīta ar Padomes 2006. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2013/2006, 44. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā nav fakts, ka tiesības pretendēt uz atbalstu ir par tādu zemi, kuru izmanto arī lauksaimniecībai, taču galvenokārt tā tiek izmantota ainavu sakopšanas un dabas aizsardzības mērķiem. Turklāt fakts, ka lauksaimniekam ir noteikti jāpilda dabas aizsardzības iestādes rīkojumi, darbībai, kura atbilst minētās regulas 2. panta c) punktā minētajai definīcijai, neatņem tās lauksaimniecisko raksturu;
- 2) Regulas Nr. 1782/2003, kas grozīta ar Regulu Nr. 2013/2006, 44. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— lai lauksaimniecības zemi uzskatītu par lauksaimnieka saimniecībai piederošu, nav nepieciešams, lai tā būtu saimniecības rīcībā, pamatojoties uz nomas līgumu vai citu līdzīga veida nomas darījumu, kas noslēgts par atlīdzību;

— tam nav pretrunā fakts, ka par saimniecībai piederošu tiek uzskatīta tāda zeme, kas lauksaimnieka rīcībā ir nodota bez atlīdzības, lauksaimniekam par to veicot tikai iemaksas profesionālajai apvienībai, lai tas to izmantotu noteiktā veidā un uz noteiktu laiku atbilstoši dabas aizsardzības mērķiem ar nosacījumu, ka šis lauksaimnieks šo zemi var izmantot savām lauksaimnieciskajām darbībām ar pietiekamu autonomiju vismaz 10 mēnešus, un ka,